

DISCOVERING
EUROPEAN
NEIGHBOURS IN
THE 3RD
AGE

Upoznajmo evropske susede u trećem dobu!

Božana Jojić

Božana Jojić je rođena 1947. godine u Novom Sadu u delu grada koji se tada nalazio na periferiji. Završila je samo osnovnu školu. Po veroispovesti je katolkinja. U toku intervjua morala sam joj postavljati potpitanja i navoditi je da priča ono što je bitno za intervju.

Božana je živela u jednoj skromnoj porodici sa roditeljima, sestrom, bratom, a kasnije i dedom. Kao dete bila je nestašna, a kada je krenula u školu, morala je voditi i domaćinstvo. Kako je ponavljala razred, deda je insistirao da završi osnovnu školu i upisao je u školu u centru Novog Sada. Njeni nestašluci se nastavljaju, pa tako počinje da beži iz škole i otkriva bioskop i poslastičarnicu. Nakon završetka školovanja, počinje da pomaže majci koja je radila kao trgovac u trafici. Sa osamnaest godina upoznaje svog supruga. Nije želela da se uda, ali kako joj je on stavio prsten na ruku pred dedom i da ne bi obrukala celu porodicu pristala je na udaju. Nakon zvanične prosidbe, preselila se sa verenikom za Beograd. Uspeli su da se zaposle i osamostale. Radila je kao radnik u fabrici veša. Rodila je sina, a nakon pet godina i kćerku. Trpela je nasilje u porodici. Nakon razvoda, suprug se odselio, ali nasilje nije prestalo. Patila je od teške depresije i nekoliko puta je zbog toga bila na bolničkom lečenju po nekoliko meseci. Nakon oporavka, našla je posao. Negovala je stariju ženu i brinula o njoj sve dok joj nisu otekly limfne žlezde od dizanja tereta. Sasvim slučajno je našla posao higijeničarke u Botaničkoj bašti. Bila je jako vredna i svi su je voleli. Kasnije se brinula i o jednoj starijoj ženi koja je živela u Botaničkoj bašti. Sin se oženio, pa su u dvorištu kuće dozidali jednu prostoriju u koju se ona preselila. Nije imala svoje kupatilo, pa su svi zajedno koristili ono iz kuće u kojoj su živeli sin i snaja. Sin je bio zaposlen kao vozač i

često je bio na putu, a snaja joj nije dala da koristi kupatilo. Improvizovala je toalet u svojoj sobi gde se i kupala i prala veš. Kada je situacija u kući postala teška i neprijatna, kolege sa posla su joj predložile da se preseli kod žene koju je negovala. Nakon nekog vremena ženu su smestili u dom i Božana se vratila kući. Uslovi za život su bili još teži. Neko je njen problem prijavio Centru za socijalni rad na čiji se poziv ona odazvala. Predložili su joj smeštaj u neki od domova penzionera. Želela je da je smeste u dom u Obrenovcu gde je njena kćerka živela, ali zbog poplava koje su tada zadesile Obrenovac nije mogla tamo da ode. Tako je odabrala Novi Sad, njen rodni grad. Vrlo brzo se prilagodila na kolektivni smeštaj i angažovala u radnoj terapiji. Prija joj boravak napolju pa joj nije teško da svako jutro čisti dvorište. Tu je upoznala ljubav. Neko vreme je zajedno živela sa svojim partnerom. Putovali su, šetali, udomili psa i sve poslove zajedno obavljali. On joj je pomogao da prebrodi najteže trenutke u svom životu: tešku operaciju i gubitak sina sa kojim nije bila u kontaktu. Problem je nastao kada je njen partner i situacija u kojoj je bio podsetio na bivšeg supruga. Zbog trauma koje su ostale, nije mogla da pređe preko toga. Razišli su se, a on je napustio domski smeštaj. I dalje su u kontaktu i povremeno se viđaju. Uključena je u sve sportske aktivnosti i takmičenja. Voli da pleše i peva. Iako ima problema sa oticanjem nogu, to je ne sprečava da ide na izlete koji se organizuju u domu. Voli da se duži i pomaže drugima. Džeparac koji dobija joj je dovoljan za život. Deca nisu želela da se ona smesti u dom, ali je kasnije kćerka shvatila da njena majka ima jedan pristojan život i da joj takav život pruža mnogo radosti. Tuga je ostala jedino za partnerom kojeg je srela u domu.

Božanu sam upoznala na prijemu u dom. Kako sam zaposlena na mestu radnog terapeuta, obratila mi se da bi se angažovala u radnoj terapiji i već drugi dan je krenula da radi na održavanju dvorišta. Iako poznajem Božanu i saradujem sa njom, neke stvari o njenom životu nisam znala. Vođenje intervjua nije bilo lako i trebalo je postavljati potpitanja i navoditi je da ostane u okvirima razgovora. O nekim teškim stvarima koje je preživela nije imala problem da priča, ali kada smo se dotakle braka i bivšeg supruga, zaplakala je i molila me da taj deo preskočimo. Nije želela da priča o nasilju koje je preživela. Tek dolaskom u dom je shvatila šta je normalan život i kako se može uživati u njemu. Tu je doživela i svoju prvu ljubav.